

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând recursurile declarate de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 cu privire la contestația depusă de către administratorul insolvenței Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, Irina Selevestru asupra creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru față de debitorul Firma de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată,

adoptată în cadrul procedurii de insolvență a Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată,

c o n s t a t ă

La 04 martie 2011, creditorul Silvia Țurcanu s-a adresat în judecată cu cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procesului de insolvență față de debitorul Firma de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare FPC „Rom-Prim” SRL) (f.d. 3-4).

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 14 martie 2011 (f.d. 5-6) s-a admis spre examinare cererea introductivă față de debitorul FPC „Rom-Prim” SRL, s-au aplicat măsuri de asigurare față de debitor, și anume s-a numit în calitate de administrator provizoriu dl Iurie Ispas, s-a înlăturat debitorul de la gestionarea patrimoniului, s-a pus sechestru pe toate bunurile debitorului, conturile bancare și corespondența comercială, s-a suspendat executarea silită asupra bunurilor debitorului, s-a pus sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale, s-a obligat administratorul provizoriu să notifice despre aplicarea măsurilor de asigurare și să prezinte raport privind executarea măsurilor de asigurare, s-a obligat debitorul să pună la dispoziția administratorului provizoriu documentele activității economice, contabile și titlurile de valoare pentru documentare și s-a obligat administratorul provizoriu să notifice părțile despre ședința fixată pentru 04 mai 2011, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Economice, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 73.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 16 iunie 2011 (f.d. 7-11), s-a intentat procesul de insolvență față de FPC „Rom-Prim” SRL; s-a desemnat în funcția de administrator al insolvenței, ÎI „Irina Selevestru”; s-a convocat adunarea de raportare și validare a creanțelor pentru data de 19 septembrie 2011, ora

10.30, în incinta Curții de Apel Economice; s-a propus creditorilor să depună creanțele la Curtea de Apel Economică până la adunarea de validare; s-a propus creditorilor garantați să precizeze neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar precum și temeiul acestui drept; s-au menținut măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Economică din 14 martie 2011; s-a dispus ca administratorul provizoriu ÎI „Iurie Ispas” să transmită în termen de trei zile administratorului insolabilității ÎI „Irina Selevestru” toată documentația debitorului insolubil; și s-a dispus publicarea dispozitivului hotărârii în Monitorul Oficial, în termen de 10 zile.

La 23 octombrie 2014 Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au depus cerere privind validarea creanțelor, prin care creditorul Veaceslav Banaru a solicitat validarea creanței în mărime de 36 385 de lei față de debitorul insolubil, iar creditorul Andrei Banaru validarea creanței în mărime de 64 397 lei (f.d. 12).

Prin cererea de validare a creanței concretizată din 20 mai 2015 Veaceslav Banaru a solicitat validarea creanței în sumă de 75 679,5 lei ce constituie restanța salarială și suma de 147 820 de lei cu titlu de penalitate pentru neachitarea la timp a salariului (f.d. 29-30).

Prin cererea de validare a creanței concretizată din 20 mai 2015 Andrei Banaru a solicitat validarea creanței în sumă de 79 048,5 lei ce constituie restanța salarială și suma de 175 380 de lei cu titlu de penalitate pentru neachitarea la timp a salariului (f.d. 32-33).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2015 (f.d. 35-36 recto-verso) s-au admis parțial cerere de validare a creanțelor depuse de creditorii Veaceslav Banaru și Andrei Banaru; s-au validat ca creditori a debitorului FPC „Rom-Prim” SRL Veaceslav Banaru cu suma de 75 679,5 lei și Andrei Banaru cu suma de 79048,5 lei; în rest, cerințele s-au respins; și s-a dispus că încheierea servește temei de rectificare a tabelului creanțelor.

La 30 iunie 2016, administratorul insolabilității, ÎI „Irina Selevestru” a depus contestație împotriva creanțelor validate a creditorilor Veaceslav Banaru și Andrei Banaru, solicitând admiterea contestației împotriva trecerii creanțelor lui Veaceslav Banaru cu suma de 75 679,5 lei și lui Andrei Banaru cu suma de 79 048,5 lei; și rectificarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor înaintate față de patrimoniul FPC „Rom-Prim” SRL, cu excluderea din tabel a creanțelor creditorilor Veaceslav Banaru și Andrei Banaru (f.d. 37-41 recto-verso).

În motivarea cererii menționează că, anterior depunerii în instanța de insolabilitate a cererii de validare a creanței, la 05 mai 2009 Veaceslav Banaru și Andrei Banaru s-au adresat în instanța de drept comun, și anume Judecătoria Grigoriopol, cu acțiune civilă împotriva FPC „Rom-Prim” SRL, prin care au solicitat încasarea salariului restant și repararea prejudiciului material și moral. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol nr. 2-313/10 și nr.2-347/10 din 15 aprilie 2010, definitivă și irevocabilă, s-au respins ca nefondate cererile de chemare în judecată depuse de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru privind încasarea salariului restant și repararea prejudiciului material și moral.

Relevă administratorul insolabilității că în cadrul dosarului civil examinat de Judecătoria Grigoriopol s-au administrat înscrisuri care dovedesc incontestabil faptul că Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au primit, inclusiv prin transferuri pe card, mijloacele financiare care au fost validate în cadrul procesului de insolabilitate.

Astfel, administratorul indică faptul că prin copiile din dosarul civil nominalizat se confirmă că, creditorii au primit salariile pretinse.

Mai mult decât atât, Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au prezentat și certificate eliberate de FPC „Rom-Prim” SRL care atestă faptul că la situația anului 2010 FPC „Rom-Prim” SRL nu are datorii față de aceștia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 (f.d. 150-153 recto-verso) s-a admis contestația depusă de către administratorul insolvenței FPC „Rom-Prim” SRL, s-a radiat din tabelul definitiv consolidat al creanțelor FPC „Rom-Prim” SRL creanța în sumă de 75 679,5 lei validată după Veaceslav Banaru și creanța în sumă de 64 397 lei validată după Andrei Banaru și s-a dispus că încheierea constituie temei de rectificare a tabelului definitiv consolidat al creanțelor FPC „Rom-Prim” SRL.

În susținerea soluției adoptate, instanța de insolvență a reținut că la depunerea cererilor de validare a creanțelor, creditorii Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au omis de a informa instanța de insolvență despre faptul că, anterior intentării procesului de insolvență, s-au adresat în instanța de drept comun cu cerere de încasare a salariului restant pentru perioada 2007 – 2008 Veaceslav Banaru și pentru perioada 2007 – 2009 Andrei Banaru.

Astfel, prin hotărârea Judecătoria Grigoriopol nr. 2-313/10 și nr. 2-347/10 din 15 aprilie 2010, devenită irevocabilă, s-au respins ca neîntemeiate cerințele acestora, deoarece pentru perioada anilor 2007-2009 debitorul FPC „Rom-Prim” SRL nu avea nici o restanță la salariu față de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru.

A notat instanța de insolvență că, prin cererile de validare a creanțelor concretizate, depuse la 20 mai 2015 Veaceslav Banaru și Andrei Banaru pretind la validarea creanțelor pentru aceeași perioadă 2007-2009, perioadă care a fost deja supusă examinării de către Judecătoria Grigoriopol și care deja s-a expus asupra netemeinicii cerințelor creditorilor. Prin urmare, aceasta demonstrează lipsa creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru față de patrimoniul FPC „Rom-Prim” SRL.

În această ordine de idei, instanța inferioară a conchis că existența unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care s-a stabilit lipsa datoriilor salariale ale debitorului insolvent față de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru, exclude existența creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru față de FPC „Rom-Prim” SRL, motiv pentru care creanțele acestora urmează a fi radiate din tabel.

La 12 iulie 2017, Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii recurate, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond și respingerea contestației administratorului insolvenței FPC „Rom-Prim” SRL (f.d. 158-162).

În motivarea recursului invocă faptul că nu au fost înștiințați în modul prevăzut de lege despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată. În acest sens menționează că au fost citați legal doar pentru ședința din 09 februarie 2017, însă, din imposibilitate de a se prezenta la această ședință, au depus cerere de amânare a acesteia.

Susțin recurenții că nu au fost citați pentru ședința de judecată din 20 februarie 2017, în care s-a examinat contestația administratorului insolvenței și pronunțat actul de dispoziție asupra acestei chestiuni. Consideră că prin necitare li s-a încălcat

dreptul la un proces echitabil.

Subsecvent, invocă faptul că încheierea instanței de insolvență le-a fost înmănată în limba de stat, limbă pe care nu o posed, circumstanță care i-a lipsit de posibilitatea de a cunoaște conținutul încheierii și de a exercita calea de atac în cadrul termenului legal.

Cu privire la legalitatea soluției pronunțate de instanța de insolvență, recurenții relevă că hotărârea Judecătorei Grigoriopol, care a fost pusă la baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, nu poate servi temei pentru admiterea contestației împotriva încheierii de validare a creanțelor sale față de debitorul insolvent, deoarece obiectul cauzei civile examinate în acel proces a fost încasarea plăților salariale în beneficiul lui Andrei Banaru în sumă de 679 368 de lei pentru munca suplimentară, cheltuieli de detașare, cheltuieli pentru traumă și repararea prejudiciului moral, precum și încasarea în beneficiul lui Veaceslav Banaru a sumei de 679 368 cu titlu de plăți salariale pentru munca suplimentară și în zilele de sărbători, cheltuieli de detașare și compensație a prejudiciului moral. Prin urmare, obiectul aceluși litigiu nu a constitui încasarea plăților salariale în mărime de câte 64397 de lei în beneficiul lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru.

Mai mult decât atât, susțin că creanțele sale au fost validate în baza certificatelor de salarii eliberate în anul 2012, după devenirea irevocabilă a hotărârii Judecătorei Grigoriopol.

Cu titlu secundar, menționează că legalitatea creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru a fost verificată de către Curtea Supremă de Justiție, fapt ce confirmă și legalitatea încheierii de validare a creanțelor.

La 12 septembrie 2017, Veaceslav Banaru și Andrei Banaru au declarat recurs suplimentar împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea recursului și casarea încheierii recurate, cu soluționarea prin decizie problemei în fond și respingerea contestației administratorului insolvenței FPC „Rom-Prim” SRL (f.d. 171-173).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În acest sens, Colegiul relevă că termenul de recurs este un termen de procedură imperativ, astfel încât nerespectarea lui atrage decăderea din dreptul de a mai exercita

calea de atac, iar depunerea acestuia peste termen va fi respins ca tardivă, fără a iniția o abordare a recursului în fond. Impunerea unui termen de valorificare a căii de atac are drept scop disciplinarea justițiabililor și garantarea securității raporturilor juridice. În context, sancțiunea decăderii din dreptul de acces la jurisdicția Curții Supreme de Justiție constituie, de asemenea, un factor de securitate juridică, sancțiune conținută în regula de 15 zile, care curge de la data pronunțării hotărârii contestate recurentului și împiedică o permanentă repunere în discuție a soluțiilor irevocabile pronunțate de instanțele de judecată.

Astfel, instanța de recurs constată faptul că, încheierea recurată a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 20 februarie 2017 în ședință publică, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată (f.d. 148-149), iar cererea de recurs a fost depusă la 12 iulie 2017, conform amprentei sigiliului aplicate pe recurs (f.d.158).

Prin urmare, se constată că în speță a fost omis termenul legal de declarare a recursului, or, în condițiile speței, termenul de 15 zile de exercitare a căii de atac în ordine de recurs a început să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice pronunțării actului de dispoziție recurat – 21 februarie 2017, exigențe ce se desprind din prevederile art. 8 din Legea insolvenței în coroborare cu dispozițiile art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Astfel, instanța de recurs opinează că potrivit principiului *nemo censetur ignorare legem* nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea. Prin urmare, se prezumă că participanții la proces au cunoștință de dispozițiile legale și, prin prisma dispozițiilor art. 56 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, urmează să dea dovadă de diligență și să se intereseze de soarta și etapa la care se află cauza în care sunt implicați și cu titlu de consecință să respecte termenul legal în vederea demarării căii de atac.

În contextul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza *Brumărescu împotriva României*, cauza *Marckx împotriva Belgiei*).

În cauza *Melnic împotriva Republicii Moldova*, Curtea a constatat violarea art. 6 §1 al Convenției (securitatea raporturilor juridice) – admiterea, într-o cauză cu privire la recuperarea prejudiciilor, a unui recurs depus peste termen, fără a se expune asupra obiecției reclamantului că recursul este tardiv.

Succesiv, instanța de recurs nu poate accepta alegațiile recurenților precum că aceștia „au fost în așteptarea înmânării copiei încheierii instanței de insolvență”, or, materialele cauzei atestă că, la 18 aprilie 2017, instanța de insolvență a expediat în adresa recurenților Andrei Banaru și Veaceslav Banaru, care au aceiași adresă de corespondență, încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017

(f.d. 155 verso, 156 verso, 157). Însă, potrivit procesului-verbal întocmit de factorul poștal, trimerile poștale nu au fost livrate și au fost returnate expeditorului ca fiind „nereclamate”

La acest capitol, instanța de recurs decelează că articolul 100 din Codul de procedură civilă prescrie în alineatul (1) că, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Potrivit art. 105 alin. (1) și (5) din Codul de procedură civilă, citația și înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmînării citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmînează destinatarului, precum și pe cotor, care se restituie instanței. Citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmînează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmînează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmînează în același mod unui alt angajat, considerîndu-se recepționată de organizație.

În conformitate cu art.106 din Codul de procedură civilă, dacă destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmîneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești. Persoana care refuză să primească citația sau înștiințarea se consideră înștiințată despre locul, data și ora ședinței de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanță nu împiedică judecarea pricinii sau efectuarea actului procedural.

Sensul autentic al dispoziției art. 106 din Codul de procedură civilă, determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale a textului legal, denotă faptul că, refuzul de a primi citația sau înștiințarea ori nereclamarea destinatarului, pentru ridicarea corespondenței, poate fi tratată că ultimului i s-a comunicat actul de procedură.

Colegiul opinează că comunicarea actelor de procedură este acțiunea de importantă majoră în desfășurarea procesului civil, a cărui îndeplinire are ca scop încunoștințarea părților asupra termenului la care sunt chemate să se înfățișeze în fața instanței de judecată investită cu soluționarea litigiului dintre ele, pentru a-și formula apărările și susținerile referitoare la obiectul aceluși litigiu și ulterior formula dezacordul cu soluția dată de instanță, asigurând astfel două principii fundamentale ale procesului civil: principiul dreptului la apărare și cel al contradictorialității dezbaterilor.

La caz, este relevantă practica CtEDO, care în cauza *Russu împotriva Moldovei* (nr. 7413/05, 13 noiembrie 2008) a notat că în practică, instanțelor de judecată naționale nu acceptă ca probă suficientă faptul expedierii unei scrisori de către o instanță judecătorească, ci solicită dovada expedierii (§§ 23- 28).

La acest capitol, Colegiul reiterează că, potrivit datelor inscripționate pe plicul DS2000764926AS (f.d. 155, 156 recto-verso), precum și informației din sistemul servicii on-line „Track&Trace” prestate de ÎS „Poșta Moldovei” (f.d. 157), termenul de păstrare a trimerii poștale destinată recurenților Andrei Banaru și Veaceslav

Banaru a fost de 30 de zile, termen în care ultimii avea obligația pozitivă de a se prezenta la Oficiul Poștal și de a o ridica, or potrivit pct. 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, trimiterile poștale cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau „Înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală. Trimiterile poștale adresate persoanelor fizice și juridice, sediul cărora se află în afara localităților (stații meteorologice, ferme etc.), se ridică în unitățile poștale, cu forțele și mijloacele proprii, de către destinatari. Prin urmare, se deduce că instanța de insolvabilitate a respectat dispozițiile legale ce guvernează instituția comunicării actelor de procedură.

Prin urmare, alegațiile recurenților precum că aceștia „au fost în așteptarea înmânării copiei încheierii instanței de insolvabilitate”, nu poate fi reținute, deoarece normele legale citate incidente speței și citate supra prescriu imperativ că încheierea instanței de insolvabilitate poate fi contestată în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și nu din data când titularul căii de atac a luat cunoștință cu actul de dispoziție judecătoresc. Or, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după expirarea cărora valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Mai mult, instanța subliniază și faptul că părțile interesate în cadrul unui proces, trebuie să urmărească cu bună-credință desfășurarea procesului, remarcă sugerată și de jurisprudența Curții Europene.

La fel, nu poate fi acceptată nici alegația recurenților precum că nu au exercitat în termen calea de atac, deoarece nu le-a fost comunicat actul de dispoziție judecătoresc în limba pe care o posedă. Or, potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură civilă, persoanele interesate în soluționarea pricinii care nu posedă sau nu vorbesc limba moldovenească sînt în drept să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret.

La caz, Colegiul desprinde că recurenții nu au demonstrat că și-au valorificat dreptul de a solicita instanței de insolvabilitate comunicarea încheierii din 20 februarie 2017 cu traducere în limba pe care o posedă. Mai mult decât atât, este remarcabil faptul că cererea de recurs din 12 iulie 2017 (f.d. 158-162) și cererea de recurs suplimentară din 12 septembrie 2017 (f.d. 171-173) sunt întocmite în limba de stat, iar semnături al recursurilor sunt personal recurenții Veaceslav Banaru și Andrei Banaru, circumstanță care denotă caracterul de rea-credință al acestora și scopul de a duce în eroare instanța de recurs.

În cumulul circumstanțelor relevate supra, raportate la normele legale ce guvernează raportului litigios, instanța de recurs opinează că recurenții, prin comportamentul său pasiv, au demonstrat lipsă de interes față de cauza civilă în care sunt implicați și astfel nu au întreprins măsurile necesare de protejare a dreptului său de acces la instanță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea recurenților Veaceslav Banaru și Andrei Banaru de repunere în termen a recursului declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 și, cu titlu de consecință, respingerea recursului ca fiind tardiv, circumstanță care în final împiedică examinarea recursului în fond, or în caz contrar, s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței, art. 445 alin. (1) lit.a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge cererea recurențelor Veaceslav Banaru și Andrei Banaru privind repunerea în termen a recursului declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 adoptată în cadrul procedurii de insolvență a Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, asupra contestației depusă de către administratorul insolvenței Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, Irina Selevestru asupra creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru față de debitorul Firma de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată.

Se respinge recursul declarat de Veaceslav Banaru și Andrei Banaru împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2017 adoptată în cadrul procedurii de insolvență a Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, asupra contestației depusă de către administratorul insolvenței Firmei de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, Irina Selevestru asupra creanțelor lui Veaceslav Banaru și Andrei Banaru față de debitorul Firma de Producție și Comerț „Rom-Prim” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță